



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 maja 1979 r.

Nr 11

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

75 — z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie obszarów górniczych	133
76 — z dnia 8 maja 1979 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste	136

ROZPORZĄDZENIA:

77 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 maja 1979 r. w sprawie ustalenia siedzib oraz terytorialnego zakresu działania terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej	136
78 — Ministra Finansów z dnia 5 maja 1979 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od niektórych grup podatników	137
79 — Ministra Finansów z dnia 5 maja 1979 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty skarbowej z tytułu wykonywania rzemiosła	138
80 — Ministra Finansów z dnia 5 maja 1979 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ksiąg handlowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej	139
81 — Ministra Finansów z dnia 5 maja 1979 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej	139

75

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 maja 1979 r.

w sprawie obszarów górniczych.

Na podstawie art. 23 ust. 7 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady tworzenia obszarów górniczych.

§ 1. Obszar górniczy tworzy się dla określonej kopaliny, której wydobywanie ze złoża podlega prawu górnictwu.

§ 2. 1. Obszar górniczy tworzy się dla zakładu górniczego.

2. Dla jednego zakładu górniczego można tworzyć kilka obszarów górniczych, jeżeli złoża tej samej kopaliny, przeznaczone do eksploatacji przez ten zakład, występują w takiej odległości od siebie, że tworzenie dla tych złóż wspólnego obszaru górniczego byłoby nieuzasadnione.

§ 3. Obszar górniczy określa taką przestrzeń, która jest niezbędna ze względu na wymagania techniki górniczej i bezpieczeństwa eksploatacji, a także ze względu na prawidłową gospodarkę złożem kopaliny i właściwą lokalizację urządzeń zakładu górniczego.

§ 4. Przy ustalaniu wielkości i położenia tworzonego obszaru górniczego uwzględnia się, poza danymi określonymi w § 3, również zasady prawidłowej ochrony powierzchni i środowiska naturalnego oraz rekultywacji terenów górniczych, a także uzasadnione interesy społeczne i gospodarcze użytkowników terenów, które zostaną objęte obszarem górniczym, oraz terenów położonych w zasięgu szkodliwych wpływów na powierzchnię eksploatacji złóż kopaliny w tym obszarze.

§ 5. 1. Obszar górniczy powinien stanowić zamkniętą i zwartą całość i nie może zawierać w obrębie swych granic przestrzeni wyłączonych.

2. Przy tworzeniu obszarów górniczych dla określonej kopaliny nie wolno pozostawiać poza granicami lub pomię-

dzy granicami tych obszarów takiej przestrzeni, w której kopalina ta występuje, jeżeli przestrzeń ta ze względu na swe rozmiary nie nadawałaby się do utworzenia odrębnego obszaru górniczego.

3. Obszar górniczy dla kopaliny bitumicznych w stanie gazowym i płynnym oraz dla wód leczniczych określa strukturę geologiczną lub jej część, nadającą się do odrębnej eksploatacji.

4. Przy tworzeniu obszarów górniczych dla wód leczniczych i peloidów uwzględnia się ponadto warunki geologiczne, hydrogeologiczne i morfologiczne.

§ 6. Wielkość obszaru górniczego określa powierzchnia rzutu poziomego, wyznaczona przez krawędzie przecięcia się płaszczyzn tworzących pionowe granice tego obszaru z płaszczyznami tworzącymi powierzchnię złoża kopaliny.

§ 7. Każdy obszar górniczy oznacza się odrębną nazwą według nazwy miejscowości bądź jej dzielnicy położonej najbliżej złoża kopaliny, dla której tworzony jest obszar górniczy.

Rozdział 2

Sposób tworzenia obszarów górniczych.

§ 8. 1. Obszar górniczy dla określonej kopaliny występującej w złożu tworzy minister (kierownik urzędu centralnego), właściwy ze względu na zamierzoną w planach gospodarczych eksploatację tej kopaliny.

2. Dla niepaństwowych jednostek gospodarki uspołecznionej, które uzyskały zezwolenie na wydobywanie kopaliny stosownie do przepisów art. 6 Prawa górniczego, obszar górniczy tworzy minister odpowiedzialny za zaspokojenie potrzeb gospodarki narodowej w zakresie tych kopaliny w porozumieniu z zarządem centralnego związku spółdzielni, w którym ta jednostka jest zrzeszona.

§ 9. Z wnioskiem o utworzenie obszaru górniczego mogą wystąpić:

- 1) przedsiębiorstwa państwowe bądź jednostki organizacyjne wyznaczone przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) albo przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 2) niepaństwowe jednostki gospodarki społecznej, które uzyskały zezwolenie na wydobywanie kopaliny stosownie do przepisów art. 6 Prawa górniczego.

§ 10. 1. Wniosek o utworzenie obszaru górniczego powinien zawierać:

- 1) nazwę projektowanego obszaru górniczego,
- 2) określenie kopaliny,
- 3) charakterystykę złoża kopaliny i warunki jego zalegania,
- 4) określenie administracyjnego położenia projektowanego obszaru górniczego,
- 5) nazwę i siedzibę jednostki, która wystąpiła z wnioskiem o utworzenie obszaru górniczego, a także nazwę i siedzibę zakładu górniczego w wypadkach określonych w § 2 ust. 2,
- 6) określenie powierzchni projektowanego obszaru górniczego, obliczonej ze współrzędnych punktów załamania granic, wyrażonej w metrach kwadratowych, z podaniem uzasadnienia, kształtu i wielkości obszaru górniczego,
- 7) określenie zasięgu szkodliwych wpływów na powierzchnię eksploatacji złoża kopaliny, aż do czasu zakończenia tej eksploatacji, z uwzględnieniem warunków hydrogeologicznych.

2. Wniosek wraz z załącznikami składa się w czterech egzemplarzach.

§ 11. 1. Do wniosku o utworzenie obszaru górniczego należy dołączyć:

- 1) odpis decyzji o zatwierdzeniu dokumentacji geologicznej złoża kopaliny stosownie do przepisu art. 21 ust. 1 Prawa górniczego,
- 2) dla kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górnictwu w razie spełniania szczególnych warunków określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów wydanym na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 i art. 7 Prawa górniczego — odpis stwierdzenia, że kopalina spełnia te warunki,
- 3) mapę projektowanego obszaru górniczego, sporządzoną przez osobę uprawnioną w myśl przepisów prawa górniczego,

2. Jeżeli wniosek składa niepaństwowa jednostka gospodarki społecznej, to powinna ona dołączyć do wniosku ponadto odpis zezwolenia, o którym mowa w art. 6 Prawa górniczego.

§ 12. 1. Mapę obszaru górniczego sporządza się na odrysie lub kopii aktualnej mapy sytuacyjno-wysokościowej w skali nie mniejszej niż 1:5000 lub 1:10000, z wkreśloną siatką układu współrzędnych ustalonego dla mapy przeglądowej stanowiącej część składową rejestru obszarów górnich.

2. Na mapie obszaru górniczego uwidacznia się sytuację powierzchni w granicach projektowanego obszaru górniczego oraz w strefie przewidywanego zasięgu szkodliwych wpływów na powierzchnię eksploatacji górnich złożeń w tym obszarze.

3. Mapa obszaru górniczego powinna zawierać:

- 1) wykaz współrzędnych punktów załamania granic obszaru górniczego z podaniem sposobu ich wyznaczenia,
- 2) określenie wielkości powierzchni obszaru górniczego wyrażonej w metrach kwadratowych i obliczonej ze współrzędnych punktów załamania granic tego obszaru,

3) określenie administracyjnego położenia obszaru górniczego,

4) zgeneralizowany wyrys mapy sytuacyjnej w skali 1:100000 o powierzchni 100 km², z naniesionymi granicami obszaru górniczego oraz terenu górniczego,

5) oznaczenie granic obszaru górniczego,

6) oznaczenie granic i nazwy sąsiednich obszarów górnich utworzonych dla tej samej kopaliny,

7) oznaczenie granic utworzonych obszarów górnich dla złóż innych kopaliny występujących w obrębie tworzonego obszaru górniczego,

8) oznaczenie granic udokumentowanych geologicznych zasobów złoża kopaliny w poszczególnych kategoriach poznania.

4. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) może w uzasadnionych wypadkach zezwolić na dołączenie do wniosku mapy sytuacyjno-wysokościowej w innej skali, jednak nie mniejszej niż 1:25000, jak również zezwolić na dołączenie do wniosku odrębnej mapy terenu górniczego w skali mniejszej.

§ 13. 1. Przed wydaniem zarządzenia o utworzeniu obszaru górniczego właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) przesyła do uzgodnienia egzemplarz wniosku wraz z mapą projektowanego obszaru górniczego właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) przesyła uzgodniony z organem, o którym mowa w ust. 1, wniosek wraz z wszystkimi załącznikami Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego w celu uzgodnienia wielkości i położenia obszaru górniczego.

§ 14. W razie gdy w granicach terenu górniczego, mającego powstać w związku z utworzeniem obszaru górniczego, znajdują się tereny i budowle zajmowane przez organy wojskowe lub bezpieczeństwa publicznego, utworzenie obszaru górniczego wymaga zgody tych organów.

§ 15. 1. Zarządzenie o utworzeniu obszaru górniczego powinno określać w szczególności:

- 1) nazwę obszaru górniczego,
- 2) kopalinę, dla której tworzy się obszar górnich,
- 3) przewidywany zasięg szkodliwych wpływów eksploatacji złoża kopaliny na powierzchnię (granice terenu górniczego),
- 4) jednostkę uprawnioną do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego,
- 5) położenie administracyjne obszaru górniczego i jego granice z wyszczególnieniem punktów ich załamania,
- 6) położenie administracyjne terenu górniczego.

2. Do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się mapę obszaru górniczego.

Rozdział 3

Zmiany i znoszenie obszarów górnich.

§ 16. 1. Zmiana granic obszaru górniczego, podział obszaru górniczego; a także zmiana w określeniu kopaliny, dla której obszar górnich został utworzony, mogą być dokonane w wypadkach uzasadnionych rozeznaniem sytuacji geologiczno-górnich uzyskanych po utworzeniu tego obszaru.

2. W wypadkach określonych w ust. 1, a także w razie zmiany zasięgu szkodliwych wpływów na powierzchnię eksploatacji złoża kopaliny w obszarze górnich stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu obszarów górnich.

§ 17. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) wydaje zarządzenie o zniesieniu obszaru górniczego

w uzgodnieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po:

- 1) uzyskaniu stwierdzenia Prezesa Centralnego Urzędu Geologii, że zasoby geologiczne nadające się do gospodarczego wykorzystania w granicach znoszonego obszaru górniczego zostały wyczerpane,
- 2) ustaleniu przez właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, że prace rekultywacyjne, związane z eksploatacją górnictwem w granicach znoszonego obszaru górniczego, zostały zakończone.

§ 18. Obszar górniczy uważa się za nie istniejący, jeżeli w jego granicach złoża kopaliny nie było przedmiotem eksploatacji w okresie 10 lat od daty utworzenia tego obszaru.

§ 19. 1. Okręgowy urząd górniczy może zezwolić zakładowi górniczemu na przekroczenie robotami górniczymi granicy obszaru górniczego bez względu na to, czy z tym obszarem graniczy inny obszar górniczy, jeżeli jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa lub prawidłowej gospodarki złożem. W razie gdy roboty górnicze mają być prowadzone na terenie nie objętym granicami innego obszaru górniczego, zezwolenie może być wydane po uzgodnieniu z właściwym miejscowo terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

2. Zezwolenie może być udzielone tylko w wypadku, gdy planowane roboty górnicze nie zmienią w istotny sposób granic obszaru górniczego, a w szczególności gdy:

- 1) służąc eksploatacji złoża kopaliny położonego poza granicami obszaru górniczego mają objąć tylko niektóre części złoża (pokładu),
- 2) mają być prowadzone poza granicami obszaru górniczego w innym celu aniżeli eksploatacja złoża kopaliny.

3. Zezwolenia udziela się w trybie ustalonym dla zatwierdzania planu ruchu, określając szczegółowo roboty górnicze, a także miejsce ich wykonywania.

Rozdział 4

Rejestr obszarów górniczych.

§ 20. Rejestr obszarów górniczych obejmuje wszystkie obszary górnicze utworzone w granicach Państwa.

§ 21. Rejestr obszarów górniczych składa się z:

- 1) księgi rejestrowej,
- 2) zbioru dokumentów,
- 3) mapy przeglądowej utworzonych obszarów górniczych.

§ 22. Do księgi rejestrowej wpisuje się następujące dane:

- 1) nazwę obszaru górniczego,
- 2) oznaczenie kopaliny,
- 3) wielkość powierzchni obszaru górniczego,
- 4) położenie administracyjne obszaru górniczego i terenu górniczego,
- 5) nazwę i siedzibę zakładu i przedsiębiorstwa górniczego,
- 6) oznaczenie zarządzenia o utworzeniu, zmianie, podziale i zniesieniu obszaru górniczego,
- 7) wzmianki o utworzeniu w granicach obszaru górniczego innego obszaru górniczego dla innej kopaliny, z podaniem jego nazwy i powołaniem zarządzenia o utworzeniu tego obszaru,
- 8) oznaczenie teczki ze zbiorem dokumentów.

§ 23. W zbiorze dokumentów przechowuje się dokumenty, na których podstawie dokonano wpisów do księgi

rejestrowej, oraz mapę obszaru. Ponadto w zbiorze dokumentów przechowuje się całą korespondencję związaną z czynnościami rejestrowymi.

§ 24. 1. Odpis zarządzenia o utworzeniu obszaru górniczego wraz z wnioskiem o utworzenie obszaru z załącznikami przesyła się w dwóch egzemplarzach do Wyższego Urzędu Górniczego w celu wpisania tego obszaru do rejestru obszarów górniczych.

2. Wyższy Urząd Górniczy zamieszcza na mapie obszaru górniczego odpowiednią adnotację o jego zarejestrowaniu, po czym jeden egzemplarz mapy stanowiącej część składową zarządzenia o utworzeniu obszaru górniczego doręcza wnioskodawcy.

3. Wyższy Urząd Górniczy zawiadamia o dokonanej zarejestrowaniu obszaru górniczego ministra (kierownika urzędu centralnego), który wydał zarządzenie o utworzeniu tego obszaru, Centralny Urząd Geologii, okręgowy urząd górniczy oraz właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i podstawowego.

4. Wnioskodawca jest obowiązany w terminie 30 dni od daty doręczenia mapy obszaru górniczego przesłać określonym w ust. 3 terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego i podstawowego oraz okręgowemu urzędowi górniczemu mapy sytuacyjne z naniesionymi granicami administracyjnymi oraz granicami utworzonego obszaru górniczego.

5. Właściwy terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym o utworzeniu obszaru górniczego. W ogłoszeniu określa się nazwę i granice obszaru górniczego oraz terenu górniczego, jak również nazwy jednostek administracyjnych objętych terenem górniczym.

§ 25. 1. W wypadkach określonych w § 17 i 18 Wyższy Urząd Górniczy skreśla obszar z rejestru obszarów górniczych. O skreśleniu obszaru zawiadamia się i ogłasza, stosując odpowiednio przepisy § 24 ust. 3 i 5.

2. Wyższy Urząd Górniczy dokona skreślenia, o którym mowa w ust. 1, w wypadku przewidzianym w § 17, po otrzymaniu wraz z zarządzeniem ministra (kierownika urzędu centralnego) stwierdzenia i ustalenia, o których mowa w § 17 pkt 1 i 2.

§ 26. 1. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) zawiadamia Wyższy Urząd Górniczy o utworzeniu zakładu górniczego powołanego do eksploatacji obszaru górniczego w wypadku, gdy obszar ten został utworzony na wniosek jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 9 pkt 1.

2. Zakład górniczy uprawniony do wydobywania kopaliny w granicach obszaru górniczego jest obowiązany zawiadomić Wyższy Urząd Górniczy o każdorazowych zmianach dotyczących oznaczenia przedsiębiorstwa górniczego wpisanego do księgi rejestrowej, składając równocześnie wniosek o dokonanie wpisu nowych danych. Wniosek powinien być zgłoszony w terminie 30 dni od daty zmiany, z dołączeniem odpisu decyzji wprowadzającej zmianę.

§ 27. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego wyda szczegółową instrukcję w sprawie zasad prowadzenia rejestru obszarów górniczych oraz wydawania zaświadczeń, wyciągów i odpisów z rejestru obszarów górniczych.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 28. 1. Obszary górnicze utworzone do dnia wejścia w życie rozporządzenia na podstawie dotychczasowych

przepisów w sprawie obszarów górniczych są obszarami górniczymi w rozumieniu rozporządzenia.

2. W odniesieniu do obszarów górniczych, o których mowa w ust. 1, właściwi ministrowie w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia:

- 1) określą granice terenów górniczych po uzgodnieniu z właściwym terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,

- 2) przekażą Wyższemu Urzędowi Górniczemu mapy obszarów górniczych uzupełnione granicami terenów górniczych.

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1965 r. w sprawie obszarów górniczych (Dz. U. Nr 54, poz. 332).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

76

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 maja 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1970 r. w sprawie sprzedaży przez Państwo budynków z równoczesnym oddawaniem działek w użytkowanie wieczyste (Dz. U. z 1975 r. Nr 2, poz. 9 i Nr 45, poz. 235) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Osoby wymienione w art. 1 i art. 12 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentra-

cyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186), które otrzymały zaświadczenia kombatanckie wydane przez właściwe zarządy wojewódzkie Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, oraz pozostałe po nich wdowy — korzystają ze zniżki w spłacie ceny sprzedaży domów mieszkalnych ze starego budownictwa oraz w opłatach rocznych za użytkowanie wieczyste terenów w wysokości 10% ceny sprzedaży domów i rocznych opłat z tytułu użytkowania wieczystego.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

77

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 maja 1979 r.

w sprawie ustalenia siedzib oraz terytorialnego zakresu działania terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej.

Na podstawie art. 5 ust. 8 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150, z 1971 r. Nr 12, poz. 117, z 1976 r. Nr 12, poz. 71 i z 1978 r. Nr 26, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące siedziby oraz terytorialny zakres działania terenowych inspektoratów gospodarki energetycznej:

- 1) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w m.st. Warszawie — dla województw: stołecznego warszawskiego, białostockiego, ciechanowskiego, łomżyńskiego, miejskiego łódzkiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, siedleckiego i skierniewickiego,
- 2) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Bydgoszczy — dla województw: bydgoskiego, olsztyńskiego, płockiego, suwalskiego, toruńskiego i wrocławskiego,
- 3) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Gdańsku — dla województw: elbląskiego, gdańskiego, koszalińskiego, słupskiego i szczecińskiego,

- 4) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Katowicach — dla województw: bielskiego, częstochowskiego i katowickiego,

- 5) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Krakowie — dla województw: miejskiego krakowskiego, króśnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnowskiego,

- 6) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Poznaniu — dla województw: gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, leszczyńskiego, pilskiego, poznańskiego, sieradzkiego i zielonogórskiego,

- 7) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej w Radomiu — dla województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, kieleckiego, lubelskiego, radomskiego, tarnobrzeskiego i zamojskiego,

- 8) Okręgowy Inspektorat Gospodarki Energetycznej we Wrocławiu — dla województw: jeleniogórskiego, legnickiego, opolskiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego i miasta Wrocławia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Szydłak